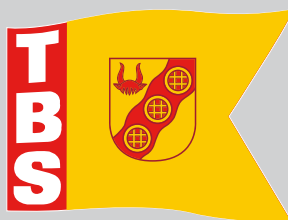

Vi minns och delar på Facebook...

TBS-nytt
nummer 2 hösten 2015

Nyhetsblad för medlemmar i Trollbäckens båtsällskap

Innehåll

Vid varvet	4
Rapport hamnar och bryggor	5
Höstfest med Kalasorkestern	6
Seglingssäsongen 2015	6
Klubbhuset vid Storängen	8
Vad händer här?	9
Klubbens nyförvärv	9
Test av skrovskyddsduk	10
5 frågor till en planbas	13
Micke har koll på maskiner	14
Hjärtstartare på varvet	16
Förarintygsutbildning i TBS	16
Övergivna båtar	16
Vår seglarskola växer	17
Vägen till klubben	18
Dräneringen mot TBK är färdig	19
Hundliv i segelbåt	20
Trevligt med nya serveringen!	24

Styrelse

Ordförande Björn Andersson

070-384 40 04, ordforande@trbs.se

Vice ordförande Morgan Nilsson

073-533 55 29

Sekreterare Hans Strandell

770-31 55, 070-757 52 63, sekreterare@trbs.se

Kassör Tomas Kilström

070-517 57 91, kassor@trbs.se

Varvschef Lars Wadle

070-635 49 02, varvschef@trbs.se

Vice varvschef Klas-Göran Klasson

070-743 16 45, vicevarvschef@trbs.se

Hamnkaptén Kjell Fridlund

073-312 25 50, hamnkaptén@trbs.se

Maskiner/teknik Stefan Hermanson

500 283 58, 070-718 97 36, maskin@trbs.se

Intendent, miljöansvarig Morgan Nilsson

798 81 32, 073-533 55 29, intendent@trbs.se

Seglingskommittén Leif R. Johansson

070-793 17 03, segling@trbs.se

Motorbåtskommittén Patrik Sjölander

073-526 19 17, motor@trbs.se

Klubbmästare Linda Klasson

073-728 37 57, klubbmastare@trbs.se

Informationsansvarig Mats Bejbom

070-513 12 64, information@trbs.se,

tbsregister@trbs.se

Ungdomskommittén Magnus Montgomery,

070-814 45 85, ungdom@trbs.se

Redaktion

För innehåll och utveckling av TBS-nytt och www.trbs.se ansvarar Ann Sandin-Lindgren, Erik Jönsson och Inger Klasson.

Har du bilder, sommarminnen eller önskemål om innehåll i tidningen eller på webben är du välkommen att kontakta oss via information@trbs.se.

Samordningsansvarig för information, hemsida och administration är Mats Bejbom som också är vår röst i styrelsen.

Välkomna till höstmötet

Torsdagen den 26 november, kl 19 träffas vi i föreningsgården Kvarnhjulets lokal, Nyfors, hus B, Pluggvägen 6 b, Tyresö

TBS bjuder på sedvanlig förtäring i form av öl/läsk/vatten och smörgåsar. Parkera gärna under Konsum och promenera över dalen, cirka 300 m.

Höstmöteshandlingar kommer att finnas på trbs.se. Medlem som har förslag, som ska behandlas av höstmötet, ska senast 6 november ha sänt det till styrelsen,

*Trollbäckens Båtsällskap Box 2072, 135 02 Tyresö
eller per e-post till: styrelse@trbs.se*

Välkomna

Björn Andersson, ordförande och Hans Strandell, sekreterare

Vid varvet - nu är höstarbetet i full gång

Ja, nu har det gått ett styvt halvår sen jag klev på som varvschef, och jag tycker det här är väldigt roligt vilket jag tror till stor del beror det på det härliga varvsgänget.

Vi har åstadkommit en hel del, gula kranen är såld, den gamla båt-vagnen är borta och likaså den gula kompressorn, detta tack vare funktionärer som har ställt upp i tid och otid.

Min uppfattning är att vi är väldigt duktiga på att underhålla och reparera vår utrustning. Vi har bland annat fått i gång en fantastiskt fin kioskerksamhet. Dom som sköter det administrativa arbetet i vår klubb och som man inte ser som medlem, gör ett otroligt stort jobb som jag lägger märke till som varvschef.

Vi har påbörjat dränering av marken, vilket har gått bra med stora insatser av våra grabbar. Vi kommer att fortsätta i vår innan planen är helt färdig om cirka 2 år.

För allas vår trevnad har vi kommit överens med hamnkaptenen om att lägga in gräsklippning runt huset i vaktens arbete. Nu under den mörka årstiden kommer vi varvsfunktionärer på onsdagskvällarna att göra detta, men under vår och sommar så ingår det nu i vaktens arbete.

Uptagningen har startat, vi är uppe med alla blästerbåtar och det har organiserats så bra av Peter Tillman att vi fick beröm av Peter Tilder på Allblästring som var väldigt imponerad av hur det är organiserat hos oss.

Vi har tittat på mastskjulet och vi ser ingen orsak att i nuläget bygga ett större skjul. I somras var det ett 10-tal master som låg kvar, omärkta, och det var endast en medlem som pratat med oss

Vi har tittat på mastskjulet och vi ser ingen orsak att i nuläget bygga ett större skjul.

i varvsledningen, och fått godkänt att ligga kvar över sommaren. Så jag uppmanar alla medlemmar att märka sina master. *OBS, omärkta master kommer inte att få ligga kvar i skjulet från och med sommaren 2016.*

Så nu är det upp med båtarna, därefter kommer det lite snö och tomte, efter det några båtmässor och sedan är det dax att vårrusta igen.

Lasse Wadle, varvschef

Rapport hamnar och bryggor

Under våren och sommaren har vi traditionellt haft mycket att göra med omflyttningar av båtplatser och Y-bommar, då medlemmarna säljer sina båtar, byter upp sig till större båtar så att bryggorna inte räcker till samt får skador, då de utsatta bryggorna i Vissvass skapar problem för medlemmar, båtar, Y-bommar och bryggor. Det gäller i första hand hela södra sidan av brygga 4 samt de 5-6 yttersta platserna mot söder på brygga 1, 2 och 3, där har vi inte det grundläggande begreppet med ”säker hamn”.

För att försöka skapa säker hamn för ALLA har vi fått Tyresö kommuns muntliga gehör för att på sikt kanske kunna lägga ut en omgärdande vågbrytande L-brygga söder om brygga 4. Men för detta är motståndet stort hos Länsstyrelsens miljöenhet, då samtliga tre fritidsbåtshamnar i Vissvassfjärden (TBS+ÅBS+SBK) idag ligger inom naturskyddat område. Kampen med att övertyga Länsstyrelsen och kanske Mark- och miljödomstolen har vi som enskild båtklubb svårt att klara av själva. Därför ligger vi lågt med detta i nuläget och hoppas i stället att Tyresö kommun tar den uppgiften med Länsstyrelsen i samband med den Översiktspanelläggning som pågår inom vår kommun och som förhoppningsvis är klar under hösten 2016.

”För att försöka skapa säker hamn för alla har vi fått Tyresö kommuns muntliga gehör för att på sikt kanske kunna lägga ut en omgärdande vågbrytande L-brygga söder om brygga 4.

Går det bra för kommun - så går det bra för oss - varmed vi tidigast 2017 skulle kunna få utföra en säkrare och bättre hamn i Vissvass, än den vi har idag.

Vid Storängen planeras allmän uppsnygning och vissa mindre justeringar inom hela hamnområdet och en omplacering av båtplatserna så att det blir bättre balans på Storängsbryggans NO- och SV-sida.

I övrigt ska vi snart vintersäkra hamnarna inför nästa säsong - sommaren 2016.

Kallelse om arbetsplikt kommer.

*För Hamnsektionen
Kjell Fridlund - hamnkapten*

Ny lokal och nya friska krafter inför vintern med Kalasorkestern och årets höstfest!

Fredagen 27 november klockan 19:00 bjuder Totte med vänner härmed in till årets höstfest i ny lokal, nämligen FESTVILLAN i Trollbäcken (Tyresö) med adress Vendelsövägen 25.

Anmälan senast den 20 november till Båtunionens hemsida, precis som vid upptagning samt hur många du betalar för.

Kostnad 250 kronor per person Då ingår fördrink, buffé, en halv flaska vin och kaffe med något gott till. Du betalar via den faktura som klubben skickar. Dansar och festar gör vi till kalasorkestern (båtklubbens eget husband). Baren är öppen hela kvällen.

Lokalen ligger bra till för resa med SL, cirka 100 meter till närmaste busshållplats.

*Välkomna hälsar Klubbkommittén genom Patrik Sjölander 0735-261917
alt. patrik.sjolandere@svks.se*

Seglingssäsongen 2015

Tänk att man kan längta så mycket efter seglingssäsongen under våren och sen passerar säsongen så snabbt. Inom seglingssektionen har vi haft aktiva seglare som tidigt inledde säsongen med onsdagsseglingar för att komma i form till vårens första officiella tävlingar.

Ett flertal medlemmar deltog i Lidingö Runt och Ornö Runt som de första tillfällena att prova sina kunskaper och kanske nya segel. Klubbens kanske vasaste ekipage X-362'an Valkyria med skeppare Göran Ricking och hans besättning tog hem förstaplatsen på Ornö Runt. En stor bedrift med många duktiga konkurrenter och små marginaler. Stort Grattis!

Årets nyhet, klubbens familjesegling i mitten av juni "Sommarsegling 2015" hade 11 deltagande båtar och fick ett bra mottagande som bekräftar att vi satsade rätt och kommer jobba vidare med förfining av denna tävling inför nästa säsong.

Semesterperioden inleddes med ÅF Offshore Race (Gotland Runt) med härlig segling i bra vindar och fantastisk sol och värme på ostsidan av Gotland. Här fick vi under några timmar uppleva riktig högsommar, något vi senare inte sett mycket av under sommaren. Fantastiskt att vi från TBS hade

8 deltagare och med det var den klubb som efter KSSS hade flest deltagare. Detta visar att vi inom klubben bidrar till att få fram nya tävlingsekipage som representerar klubben på ett positivt sätt.

Onsdagsseglingarna startade igen tidigt i augusti för att snart följas av augusti månads höjdpunkt, kräftskivan med efterföljande tävlingen Kräftköret. Cirka 70 medlemmar åt, drack och dansade i ladan i Vissvass till levande musik. Långt efter midnatt stängde vi ladan och drog oss tillbaka. Några hamnade i bastun mitt i natten, men var pigga på lördagsmorgon då skepparmöte för Kräftköret samlade seglare i klubbstugan för genomgång.

Kräftköret inleddes med svaga vindar som också gav oss mycket kryss med mycket vindvrid. Vädret var dock ganska trevligt och efterföljande samkväm med frågesport på berget blev en riktigt trevlig tillställning.

Årets och Seglingssektionens höjdpunkt "Åland Race", sista helgen i september samlade 31 anmälda båtar varav 28 kom till start, vilket är rekord, i alla fall som någon kom ihåg. Vi fick en härlig spinnakersegling från start till mål i fina vindar mellan 6-12 m/s. Över Ålands Hav blåste det 10-12 m/s och många båtar nådde toppfarter. Sedvanlig prisutdelning och middag på restaurant Nautical i Mariehamn. Retursegling till Furusund under lördagen i fin sträckbog och en hel del sol. Middag och avslutande prisutdelning på Furusunds Vårdshus, vartefter kort sömn och hemfärd. Under hemfärden genom Husaröleden såg vi havsörn på nära håll, en fin avslutning på en bra seglingsssäsong.

För Seglingssektionen / Leif Johansson

Klubbhuset vid Storängen

Arbetsgruppen för Klubbhuset, med Göran Lindgren, Niklas Isakzon och Kjell Fridlund har nu lämnat sin slutrapport

2012 hade det uppmärksamrats att det relativt nya klubbhuset vid Storängen började luta. Byggnaden hade satt sig ca 140 mm i det östra hörnet ner mot sjön. Vad kan vi göra åt saken? Vad var det som hade hänt med huset och varför?

Arbetsgruppen lät professionella Tyréns – ingenjörbyrå – undersöka saken med en grundundersökning och förslag till åtgärd. Samtidigt lät gruppen själva utföra löpande, kontinuerliga avvägningar av byggnadens grundläggning och kringliggande markområde.

Vi i gruppen märkte snart att byggnaden flöt och försökte hitta en balans med jämvikt. Tyréns kom med sin rapport – det underliggande dy- och lerlagret har en densitet på 1,2 – 1,4 så här nära stranden. Det gör att byggnaden sjunker och försöker hitta jämvikt i marken. En möjlighet var enligt Tyréns att stabilisera byggnaden med pälning. Tyvärr visar våra mätningar på för stora rörelser i marken, för att kunna försvara den typen av åtgärd.

Efter tre års kontinuerliga avvägningar har gruppen konstaterat att marken runt om, rör sig +/- ca 20 millimeter upp och ner per år, medan byggnaden försöker flyta med, men har börjat stabilisera sig! Sättningen på dessa tre år har ökat cirka 10 mm, men inte mer.

Vår rekommendation är att inte vidta någon större åtgärd - bara utföra reparationer med målet att förlänga nyttjandet av klubbhusets funktion på befintlig plats. Vi räknar med att det på sikt blir skador på el- och vvs-ledningar till och från huset. Men då får klubben reparera dessa. Vår rekommendation är att byggnaden dock bör skrivas av helt under 10 år samt att vi redan nu bör söka en annan säkrare plats för ett i framtiden kommande klubbhus. Klubben bör även upprätta en fond för att säkra framtida underhåll och ett flyttat, eller nybyggt klubbhus. När, det får framtiden avgöra. I nuläget kan vi hålla en allmän kontroll på huset – och inte belasta marken runt byggnaden – detta bör räcka i nuläget.

Med positiva hösthälsningar / Göran, Niklas och Kjell.

Vad händer här?

Micke Haraldsson är på plats med sin egen traktorgrävare och trycker ner spont i leran. Bosse Lindgren och Thomas Lie assisterar och styr sponten på plats. Uppdraget är att hindra att vatten strömmar in från ett dike i åkern utanför staketet. Förhoppningsvis minskar det vattnet i marken och gör underlaget torrare för de som står där med sina båtar.

Klubbens nyförvärv

En fin hjullastare av märket LiuGong gör det mycket lättare att flytta vaggor och utföra andra transporter. Den är mycket starkare och tyngre än den gamla Zettelmeyer'n.

Två säsonger med skrovskyddsduk

Eftersom drifttagandet av tvätten nere i Vissvass drog ut på tiden bestämde jag mig våren 2014 för att istället testa en s.k. skrovskyddsduk. Valet föll på en CoverLight från Cleanboatprotector som införskaffades på Erlandssons brygga.

Listpriset på duken var ca 6000 kr men som alltid har tillbehörsbutikerna kampanjer på vårkanten och jag tror att priset då var ca 5000 kr. Enligt tillverkaren är livslängden på skrovskyddsduken ca 5 år så det är med andra ord ingen större ekonomisk vinst som lockar utan andra värden. Enklast skulle jag beskriva duken som en förstärkt bubbelplast (sådan som man packar in känsligt gods i) som laminerats ihop med en något kraftigare lättviktspresenning. Vår båt har en totallängd på 9 meter men vår duk, som enligt tillverkaren passar båtar mellan 6,5-8,5 m, skulle definitivt passa båtar med liknande skrovform upp mot 9,5 meter. Utöver själva skrovskyddsduken behöver man även lite tampar och 2-5 m 45*45mm regler, bormaskin och såg för att montera duken första gången. Den medföljande instruktionen var i mitt tycke lättbegriplig men som vanligt är det ju bra att kolla igenom den innan man startar. När alla fästpunkter är monterade så är det dags att få duken på plats mellan y-bommarna och för att få till detta så behöver man en båtjolle.

Så här kan det se ut när skrovskyddsduken är på plats mellan y-bommarna.

Under sommaren samlas det en del smuts uppe på duken.

Första säsongen som jag använde duken hade båten fortfarande kvar gammal färg (den hade dock inte fått någon ordentlig strykning med bottenfärg på många år) och därför var beväxningen under den första sommaren inte på något sätt problematisk utan den bestod i stort sett bara av lite havstulpaner och "slem" på akterspegeln och någon decimeter in på botten från aktern räknat.

Under våren var det dags för blästring var det tänkt men eftersom vi inte blev jämt antal för att få "bästa pris" från blästerfirman så hoppade jag av och bestämde mig istället för att testa att använda färgbortagningsmedel. Färgbort-

tagningen fungerade mycket bra på de stora ytorna men det blev mycket pillande runt alla slag i skrovet så den totala tidsåtgången för att ta bort färgen, en slipning för att rugga upp ytan när ”all färg” var borta och måla 5-lager epoxy blev ca 40 timmar. Jag använde Lefants Paint Remover och arbetet gjordes i tre steg: penslade på färgborttagningsmedlet flödigt, lät verka i ca 1 timme och skrapade bort den lösa färgen med en japanspackel eller liknade. Färgen som togs bort skrapades av från spackeln ner i en hink som lämnades på miljöstationen i Petterboda efter avslutat arbete. Ingen färg spolades bort eller skrapades ner på marken. För arbetet rekommenderas en oöm overall, handskar, skyddsglasögon, tålmod och tålmod och tålmod.

Efter att hela båten bearbetats två varv (men både tre och fyra varv på vissa envisa ställen) med färgborttagningsmedel ruggades ytan upp med en slipmaskin och var därefter klar för epoxybehandling.

Inför säsong två var jag nu väldigt nyfiken på hur skrovskyddsduken skulle prestera på en HELT obehandlad botten (jag målade alltså ingen hård bottenfärg efter att botten epoxybehandlats). Jag kunde inte märka någon prestandaskillnad under säsongen och när båten väl var uppe på slamkryparen kunde jag konstatera att skrovskyddsduken fungerat klart tillfredsställande även denna sommar.

Vid upptagningen fanns en liten påväxt av alger i vattenlinjen men denna spolades enkelt bort med högtryckssprutan.

Akterspegeln hamnar ju utanför duken och här kunde man se en klar skillnad mot föregående år då jag hade gammal färg kvar. Akterspegeln hade skrubats med en rotborste vid ett eller två tillfällen under sommaren i samband med ett ”förlängt dopp” men en månad stilla vid bryggan innan upptagning tog ut sin rätt. Det fanns även några havstulpaner en bit in på botten (sett från aktern) vilket jag misstänker beror på att det blir en viss omsättning på det vattnet vid de tillfällen då vågor kommer akterifrån.

Efter att båten spolats av på normalt sätt vid upptagningen så gick jag över den med en borste och sedan är den redo för en ny sommar i sjön (i alla fall under vattenlinjen).

Det som sedan återstår är den delen av hanteringen som är lite job-

big. Jag ligger på brygga 4 nere i Vissvass och tycker att det känns bäst att ta upp pressen på stranden. Det innebär för min del att det är en bit att bogsera (jag har gjort det med roddbåt) bort till stranden vid brygga 1 och detta bör man inte ge sig på om det inte är en lugn dag. När duken väl är framme vid stranden drar jag bara upp den (det är bra att vara två när man hanterar duken men jag har alltid gjort det ensam så det är inte ogörligt på en person) och borstar jag av ovansidan lite snabbt (5 min) och sköljer av med en hink. Därefter vänder jag duken och borstar av baksidan. På baksidan är det en hel del havstulpaner men de sitter väldigt löst på den mjuka bubbelplasten så det går relativt lätt att borsta bort (15 min), det behöver ju inte heller bli helt rent. Jag använder en skurborste på skaft och undviket att kliva på duken för att inte klämma sönder luftbubblorna som håller duken flytande.

Efter att man skrubbat klart är det bara att rulla ihop duken för vinterförvaring (jag har haft min liggande under båten).

Fördelar

- Ingen giftfärg men bra beväxningsskydd.
- Det är enklare att förtöja och kasta loss när man har duken eftersom båten ligger still mellan y-bommarna även utan förtöjningslinorna. Även om man har sidvind när man lägger till så upphör avdriften av förskeppet så fort man börjar köra upp på duken vilket är skönt för oss som inte har bogpropeller eller köl.
- Lite mindre tidsåtgång än att måla båten (i alla fall om man skall måla enligt färgtillverkarnas rekommendationer).

Nackdelar

- Sjövattenkranarna i båten går inte att använda när man kört upp på duken.
- Det är ganska tungt och "bängligt" att ta upp duken efter säsongen.

/Peter Johansson

5 frågor till en planbas

Fredrik Molin var ny planbas vid höstens upptagning. Han var med på den första upptagningen i september och tog upp de båtar som skulle blåstras och som lades närmast grinden. Han är praktiskt taget född in i klubben eftersom hans far och mor har haft båt i klubben sedan början på 80-talet och han har själv en motorbåt av märket SeaRay.

1. Vad gör en planbas?

– De är spindeln i nätet som ser till att allt fungerar! Att båtarna kommer upp i rätt ordning och att båtägarna kör fram sina båtar. Han ser till att uppopen sköts så att alla som ska vara där verkligen är där och avprickade. Man ser till att båtarna hamnar där dom ska på planen och har innan gjort en plan för var varje båt ska ligga och packar båtarna på bästa sätt i de kvarter som finns.

2. Varför blev just du planbas?

– Normalt brukar jag köra slamkrypare eller lastmaskin men nu var jag lite sen att sätta upp mig på listan så då blev jag tilldelad det här passet.

3. Vad var det bästa med att vara planbas?

– Det var jättebra att vi var två planbasar speciellt på den tidiga upptagningen eftersom det är så långa sträckor att gå. Hasse Wirström som var den som var ansvarig planbas hade gjort ett fantastiskt schema, så det blev enkelt för oss alla.

4. Svårast som planbas?

– Att få rätt båt på rätt plats. Det händer ofta att det strular lite och man måste hela tiden vara flexibel och tänka om.

5. Har du några uppmaningar till medlemmarna efter att ha varit planbas?

– Var noga med att ha rätt längd på båten i medlemsregistret. Monterar man på peken och annat utan att man noterat det, så ställer det till det när vi tror att en båt är t.ex. 9 meter och så är den i själva verket 9,5-10 meter, då den har en ny lång peke fram. Då blir det onödigt strul.

Micke har koll på stora maskiner

TBS-Nytt får tag i funktionären Mikael Haraldsson på telefon när han precis har sprungit en mil i Kistaloppet och undrar hur det har gått.

– Det gick bra! skrattar Micke, 46,26 minuter enligt min egen tidtagning! Jag är nöjd.

Han har varit medlem i TBS sedan i början av 90-talet.

– Jag var en sådan där ”hang-around” först, då jag inte hade båten på klubben utan bara tog upp den på TBS. På den tiden hade jag båt vid egen brygga.

Han var från början motorbåtsmäniska och hade några motorbåtar bl.a. en Fairline 32 i sjutton år.

– Sedan ”konverterade” jag till segelbåt och vi köpte en Jeanneau 39. För några veckor sedan hämtade jag, min son Dennis och en kompis vår nya båt, en Beneteau 45, i Göteborg och seglade hem den. Den har nu bryggplats längst ut bredvid den nya tvätten i Vissvass.

Micke har varit funktionär i två år och TBS-Nytt undrar hur det kom sig att han blev funktionär.

– När Lasse Wadle beställde ett lass grus av mig som han skulle ha under sin båt så började vi prata om vad det innebär att vara funktionär. Han sa att det bara var att komma ner en onsdag. Efter det har jag varit där på onsdagarna och blivit en i gänget.

Varför blir man funktionär?

– Det är kul att tjata med folk. Att ha ett gemensamt intresse. Jag kan vara behjälplig med det jag kan eftersom jag har grävmaskiner och är åkare och kan en del om maskiner.

I klubben håller han på med flera markarbeten.

– Jag gör det mesta som jag blir tillsagd att göra. Kör olika maskiner. Nu i höst ska jag köra slamkrypare och vara med på upptagningen.

Mikael Haraldsson bor med sin fru i Vissvass och har en egen firma som heter Tyresö Gräv & Schakt med fem anställda. Han har flera maskiner och lastbilar i firman.

– Jag har jobbet med detta i hela mitt liv. Började direkt efter 9:an och har nu hållit på i över 36 år.

Just nu är det jobbigt med vägen ut till Vissvass och Micke tror att han kommer att bli mer involverad i arbetet genom Raksta.

– Vägen håller inte för den trafik som är där. Min grabb Dennis körde i diket i september när han höll ut så långt det gick när han mötte en bil. När han stod still och skulle åka vidare så brast kanten. Vi fick upp den till slut men det tog några timmar.

Han trivs på klubben och tycker att det är kul att lära känna nya människor.

– Detta är den enda båtklubb jag varit med i. Det är trevligt med alla höst och vårfester, kräftskivor och all aktivitet i ladan. När man är med i funktionärgänget vid varvet är det tillfredställande när man märker att man kan vara till hjälp för de som är medlemmar som går där och inte vet vad de ska hitta på och hur de ska få till det med sina båtar. Det är ett bra gäng!

*Skeppare: Mikael Haraldsson
Besättning: Frun Rose-Marie samt
ibland någon av de tre utflugna barnen
Båt: Segelbåten Beneteau 45, Pergite*

Hemseglingen med den nya båten. Här närmar man sig Öresundsbron.

Foto: Dennis Haraldsson

Hjärtstartare på varvet

Nu sitter vår nya hjärtstartare på plats i klubbhuset vid Storängen. Du hittar den i hallen, till höger om anslagstavlan. Den är helt självinstruerande, den "pratar" med dig och talar om hur du ska göra. Tryggt att veta, även om det bästa är om den aldrig kommer att behövas.

Välkomna till årets förarintygsutbildning i TBS

Plats Klubbstugan på Storängen

Kostnad Klubben står för utbildare, kursmedlem betalar för litteratur samt examensavgift.

Anmälan Görs på Båtunionens sida (samma sätt som upptagning, arbetsplikt m.m. bokas).

Schema kursen startar 2/11, se schema på vår hemsida.

*Välkomna hälsar
Klubbkommittén gnenom
patrik.sjolander@svks.se
0735-261917*

Övergivna båtar – ett stort problem!

Många båtklubbar får stora problem när övergivna båtar hamnar i klubben. Att flytta en övergiven båt kan anses som "Egenmäktigt förfarande" om man inte hittar ägaren.

Nu ligger det en liten segelbåt utan mast – ett båtvrak – i vassen i Naturreservatet intill Storängsbryggan. Klubben har varit i kontakt med miljöchefen Göran Norlin på Tyresö Kommun som varit ute och tittat på båten. Han har i sin tur tagit kontakt med Tyresta nationalparks personal eftersom båten ligger på deras mark. Men eftersom lagstiftningen fortfarande är så oklar när det gäller flytt av skrotbåtar så blir det Moment 22.

Vår seglarskola växer

Så är denna säsons seglarskola över. Vi kan se tillbaka på en säsong fylld av seglingsugna barn och ungdomar och hjälpsamma föräldrar. Glädjande är att fortsättningsgruppen (som vi har ihop med TBK) har växt rejält och i år bestod av cirka 6-9 Laserseglare och ett antal Optimistseglare. Nybörjargruppen har varit cirka 15 elever som seglat både Triss och Optimist.

Flera av eleverna var med på en onsdagssegling i Vissvass med sedvanlig medaljutdelning till alla barn.

Vår seglarskoledag blev tyvärr inte som det var tänkt i år. Vi var tvungna att ställa in utflykten på grund av ihållande regn och istället fick vi grilla våra hamburgare utanför klubbstugan och förlägga femkamp och tipspromenad inomhus.

Säsongen avslutades med Höstcupen, en kappsegling som arrangeras av TBK. Vi försvarade vår klubb genom att komma trea i både Laserklassen och Optimistklassen.

Seglarskolan är i stort behov av fler ledare. Båtvana är ett måste men du behöver inte vara kappseglare. Däremot måste du vara intresserad av att leda en barngrupp. Är du, vuxen eller ungdom, intresserad så varmt välkommen att höra av dig till ungdom@trbs.se. Vi erbjuder ledarskapsutbildning och viss ersättning.

*Katharina Sparrwardt
ungdomskommittén TBS*

Vägen till klubben

På Tyresö kommuns hemsida finns det ständigt uppdaterad information om vägarbetet och där kan man bl.a. läsa följande:

”Utbyggnaden av vatten och avlopp och vägar i Solberga och del av Raksta är äntligen igång.

I juni 2017 när allt ska vara klart blir det buss samt gång och cykelväg fram till Bergholmsvägen och till Rakstaringen.

Utbyggnaden av Etapp 7, Solberga och del av Raksta, är den största entreprenaden hittills i Tyresös kustområden, både till ytan och till antalet fastigheter. Planområdet sträcker sig utmed Brakmarsvägen från Kyrkvägen till strax söder om Uddby kvarn.

Totalt ska cirka 13 000 ton berg sprängas bort och fyra nya broar byggas utmed en sträcka på 1,7 kilometer. Utbyggnaden underlättar för permanentboende och bidrar till att minska belastningen på vattenmiljön i området.

Arbetet utförs av Svevia som under entreprenadens mest intensiva perioder beräknas att ha 20–25 personer igång samtidigt. Anders Bergquist är projektchef för Svevia:

– Arbetena inleds vid Kyrkvägen och Solbergavägen och så jobbar vi oss successivt utåt längs med Brakmarsvägen, säger han.”

”Större delen av det berg som ska sprängas vid korset mellan Brinkvägen/Brakmarsvägen är snart avklarat, vilket innebär att trafiken kommer

kunna få ett jämnare flöde in i området.

Det kan förekomma några enstaka stopp då arbeten förekommer på första delen av sträckan. Man kommer ha signalvakter på plats då arbeten kräver att vägen stängs av en kortare stund. Det kommer också ske avverkningsarbeten längs med olika delar av området men förhoppningsvis kan detta arbetet ske med minimal inverkan på trafiken.

Kommunen ber alla trafikanter om ursäkt på förhand för eventuella störningar och hoppas hänsyn visas från även er sida.”

”Samhällsbyggnadschef Åke Skoglund är glad över att Rakstaborna snart får en bekvämare, tryggare och trafiksäkrare miljö med bra belysning och gång- och cykelväg ända från Tyresö kyrka.

– Särskilt bra känns det också att utbyggnaden ger förutsättningar för busstrafik inom ett par år till Uddby strandväg. På sikt ska bussen gå ända till korsningen Storängen/Vissvassvägen, men det dröjer flera år, säger Åke Skoglund.”

Dräneringen mot TBK är färdig

Funktionären Micke Haraldsson har grävt ett långt dike utefter staketet mot TBK. Ett antal andra funktionärer har lagt ner dräneringslang, geotextil och makadam. Sedan har Micke och Mats Selvad fyllt igen och jämnat av för att få en bättre avställningsyta.

Hundliv i segelbåt

Hej! Jag heter Quirre och är en stilig och ständigt hungrig labradorhanne. Jag bor ihop med min halvsyster – en söt och nästan lika hungrig labradortik som heter Lysti. Sen finns det en matte i flocken som är flockledare. Och en husse som ibland tror att han är flockledare (i alla fall när han är i båten)!

Eftersom jag och Lysti står lägst i rang i flocken så är vi tvungna att hänga med när de andra flockmedlemmarna hittar på att vi ska åka någonstans. Tvungna och tvungna förresten – vi vill ju egentligen alltid att flocken ska hålla ihop så det bästa är när husse och matte är lediga och kan vara med oss. Vi kan inte begripa varför de på vardagar ska behöva åka iväg till något konstigt och onödigt som de kallar jobb.

Det bästa stället att åka till tycker vi är att åka till båten. I båten är det trångt och mysigt och vi får vara riktigt nära varandra i flocken. Chansen att få grovdiska tallrikar och sitta med vid matbordet i sittbrunnen gör det ju inte

sämre direkt. En annan höjdare är att åka med i gummibåten – det händer då och då att husse blir tvungen att ta en lite roddtur med bara oss hundar bara för att vi tycker så mycket om åka gummibåt.

Båten vi har är en Omega 42 som heter Anandra. Varför den heter Anandra vet inte jag och inte matte eller husse heller, tror jag.

Men Anandra innehåller sju bokstäver, börjar på A, slutar på A och innehåller tre A och det påstås bringa lycka över en båt att ha ett sånt namn. Inte vet jag om det är sant men jag tycker i alla fall att Anandra är en lycklig båt (förutom när vi gick på grund förra året förstås).

Den är inte så hög så det går lätt att hoppa ombord och iland med hjälp av den landgång som husse gjort och som han sätter fast i pulpiten. Att ta sig ner och upp ur ruffen är däremot lite knepigare. Det är en brant trappa med fem trappsteg och det är nog ingen hund som klarar att klättra i den utan hjälp. Som tur är har husse funnit på råd även här och gjort en löstagbar platta i teakplywood (liksom landgången – fint ska det vara!) som han sätter dit i mit-

ten på trappan när vi ska upp eller ner. När vi kan "mellanlanda" på den går det mycket enklare att ta sig upp och ner även om husse eller matte får hjälpa till lite grann.

I ruffen skulle vi ju helst vilja ligga i någon av kojerna men det sätter flockledningen stopp för. Durken är det som gäller men det är OK det med om vi bara får våra bäddar

utbredda i tid (det kan vara lite si och så med det). Annars är vi oftast med ute i sittbrunnen. Allra helst är jag naturligtvis på fördäck men det är bara när vi ligger still jag får vara där. "Inga hundar på däck under segling" är vad som gäller.

Jag är rätt cool och där jag lagt mig i sittbrunnen där ligger jag kvar – även om husse tycker att jag ligger i vägen. Syrran däremot är lite mer flaxig (för att inte säga hispig) och far runt i sittbrunnen för det mesta. Bäst gillar jag att segla i medvind. Då är det lugnt och skönt i sittbrunnen och det lutar inte. Men ibland envisas husse med att vilja segla mot vinden. Då brukar man inte mer än ha hunnit lägga sig tillrätta på lätoften och somna in då husse säger "nu slår vi" och så börjar båten luta åt andra hållet med resultatet att jag vaknar ur min slummer när jag far ner på nya läsidan. Visserligen försöker jag spjärna emot så mycket det går (vilket ger fina klomärken i teaken) men resultatet brukar ändå bli att jag motvilligt får resa på mig och byta sida. Syrran däremot är ju lite raskare så hon brukar byta sida redan när husse säger att han ska slå (tjejer ska ju alltid försöka visa att de är bäst). Men jag förstår faktiskt inte varför vi ska hålla på och segla i sick-sack mot vinden när det är så mycket bekvämare med medvind!

En sak som är lite tråkig när man seglar i skärgården är att jag nästan aldrig får gå lös som jag är van vid annars. Husse påstår att det är koppeltvång nästan överallt i skärgården och för en gångs skull så tar han det på allvar och vare sig jag eller syrran får springa fritt. Att syrran – som inte fattat att hon är en apporterrande fågelhund som ska hämta fåglar som någon människa har skjutit utan tror att det är hennes jobb att ta kål på dem också – måste gå i koppel kan jag förstå men jag som aldrig nånsin jagar ska behöva göra det är obegripligt!!!

Undantaget från koppeltvånget är de större öarna som Möja, Utö, Ornö m.fl. men här gäller i stället något som heter jaktstadgan och som gör att vi inte kan gå lös mellan 1 mars och 20 augusti. Men eftersom jag kan uppföra mig och kommer när de ropar (och tycker det är onödigt slöseri med energi att jaga) så händer det att jag får gå lös i alla fall där. Överhuvudtaget tycker jag det är bättre att gå ordentliga promenader på större öar än små rundor bland snår, fästingar och ormar i ytterskärgården.

Det där med att rasta oss är något som husse och matte måste tänka på när vi seglar. Jag måste ju iland ibland och lyfta på benet mot ett träd eller en buske. Kissa mot masten eller i sittbrunn? Aldrig i livet – båten är ju vårt hem och jag är minsann rumsren!

Flytvästar är något som vi alltid måste ha på oss. I början tyckte jag det var förnedrande. Jag simmar ju som en utter och har dessutom simhud mellan tårna. Men jag har fattat att det egentligen är handtaget på flytvästen som är det viktigaste. Husse lär inte kunna dra upp mig utan det om jag druttar i (de påstår dessutom att jag är överviktig med mina 40 kg – jag som bara är ovanligt muskulös). Så jag har accepterat att ha flytvästen på mig i båten och har börjat tycka att jag är ganska stilig i den.

I år var vi ute i fyra veckor och seglade till Åland och Finland. Då var husse och matte tvungna att skaffa pass åt oss. Jag tycker det är lite orättvist att vi måste ha pass för att åka dit när husse och matte inte behöver det. Men de säger att det är för att vi inte ska bli satta i karantän (i fyra månader – det låter vare sig kul eller billigt). Passet visar att vi dels är vaccinerade mot rabies (som är en ruskig sjukdom som finns i Finland men inte i Sverige) och dels är avmaskade mot dvärgbandmask (som är en parasit som finns i Sverige men inte i Finland). Och egentligen är det ju rätt OK att ha ett eget EU-pass också! Kan vara bra att ha nästa år när vi ska segla till Bornholm!

Hälsningar från Quirre, gashund på Anandra

Lite tips och erfarenheter från husse och matte

Landgång: Har man en liten hund som man kan ta under armen är man bara att gratulera. Vi skulle gärna göra dvärghundar av våra två stora labradorer när de ska ombord eller iland. En del större hundar klarar naturligtvis

att hoppa själva – det beror mycket på vilken hund det är och hur det ser ut i stäven. Men med förstag som är i vägen och pulpit som inte är hundvänlig så finns alltid risk för skador även för hundar som hoppar själva. Vår erfarenhet är att det bästa är att tillverka/låta tillverka en landgång som kan fästas stadigt i pulpiten och lutar framåt över stäven (se bild). Den kan alltid användas oavsett om man ligger vid brygga, klippa eller en sandstrand. En landgång som läggs mot brygga/klippa blir ofta alltför ostadig och blir ohanterlig genom att den måste vara mycket längre. Om landgången är tillräckligt stadig så kan man själv använda den i stället för stävstege. Själva kliver vi helst på hundlandgången och skippar den ostadiga stävstege.

Rastning: Tänk på att rasta hunden så sent som möjligt innan avfärd och inte ta för långa etapper. Om det krisar så klarar sig i alla fall våra hundar seglatser på uppåt 10 timmar utan rastning men varför utsätta dem för det? Ta i stället en kisspaus iland vid längre etapper om det går. Kan räcka att ankra upp och ro över till ett litet skär om man har en jolle.

Fästingar/ormar: Det finns ju tyvärr rätt gott om både fästingar och ormar i skärgården. Mot fästingar finns flera typer av halsband m.m. Vi har i år testat ett piller som heter Bravetco (kräver recept från veterinär) och som är det bästa vi använt hittills. Hundarna har nästan helt sluppit fästingbett i sommar. Hittar man ändå fästingar på dem så bör de tas bort med en pincett så fort som möjligt. Spraya gärna först med kylspray. Vad gäller ormar så är det bästa att helt enkelt inte låta dem rota omkring i snår och högt gräs utan ordentlig koll. Om olyckan ändå skulle vara framme så försök hålla hunden i stillhet så mycket som möjligt och konsultera i vart fall en veterinär per telefon. Cortisontabletter som veterinärer förr gärna skrev ut till hundägare med båt anses numera göra mer skada än nytta.

Flytväst: Olika hundraser simmar naturligtvis olika bra även om alla hundar kan simma. Även mästersimmare som labradorer bör dock ha flytväst. Handtaget är nästan nödvändigt för att kunna lyfta ombord en hund och även hundar som är riktiga badgalningar kan bli panikslagna om de ramlar i oväntat.

EU-pass för sällskapsdjur: Får man hos veterinär och är ”personligt” för djuret (som måste vara ID-märkt). För Finland gäller att djuret måste vara avmaskat av veterinär högst 3 dagar innan man anländer till Finland. Med tanke på att det kan ta några dagar att ta sig från Tyresö upp till Åland (om man inte seglar på ca 10 timmar som i årets Åland Race) så måste man tänka på att se till att ha bokat veterinärbesök till sista dagen innan man åker. För att sen kunna återvända till Sverige utan problem krävs rabiesvaccinering men efter två sprutor med en månads mellanrum så är vaccineringen giltig i 3 år.

Göran Haglund, lycklig medlem i flokken

Trevligt med nya serveringen!

Den nya serveringen har blivit en succé! Kallas ibland Café Patrik. Medlemmarna är mycket nöjda med utbudet. Här serveras kaffe, dricka, korv, hamburgare och goda mackor med ägg och bacon! Ett lyft för klubben.

De nya klubbmedlemmarna tyckte inte att det var så svårt att lära sig stekborden. De fick en kort introduktion av Totte Kahn som har ordnat denna proffsiga servering. Tack Totte!

*Tobias Jonsson, Rebecka Sandberg och Tinka Mattsson
serverar lilla Alma och Ann Danieli*

Bli vän med TBS på Facebook

Finns vi på nätet så finns vi förstås även på Facebook. Gå med du också och se vad dina klubbkompisar har för sig.